

CILVĒKA STĀVOKLIS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 1:16, 17, 22-32, 2:1-10, 17-24, 3:1, 2, 10-18, 23.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo visi ir grēkojuši un visiem trūkst dievišķās godības.” (Rom. 3:23)

Jau pašā sākumā Vēstulē romiešiem Pāvils mēģina nostiprināt svarīgu patiesību, kas evaņģēlijā ir būtiska: cilvēka bēdīgo stāvokli. Šī patiesība pastāv tāpēc, ka kopš grēkā krišanas mēs visi esam grēka samaitāti. Tas ir ierakstīts mūsu gēnos tieši tāpat kā mūsu acu krāsa.

Mārtiņa Lutera “Vēstules romiešiem komentāros” lasām: “Izteiciens “visi ir grēkojuši” ir jāsaprot garīgā nozīmē; tas ir, nevis tā, kā cilvēkiem izskatās pašiem savās acīs vai citu acīs, bet kādi viņi stāv Dieva priekšā. Viņi visi atrodas zem grēka [lāsta] – gan tie, kas ir pārkāpēji cilvēku acīs, gan tie, kas šķiet taisni paši savās acīs un arī citu priekšā. Tie, kas ārēji dara labus darbus, to dara aiz bailēm no soda, labuma vai pagodinājuma dēļ vai arī kādas konkrētas patikas dēļ, bet ne no labprātīga un kalpot gatava prāta. Šādā veidā cilvēks pastāvīgi ārēji trenējas darīt labus darbus, bet iekšēji viņš ir pilnībā iegrimis grēcīgās ilgās un jaunās iekārēs, kas ir pretējas labiem darbiem.” (Mārtiņš Luters “Commentary on Romans”, 69. lpp.)

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 21. oktobrī.

Dieva spēks

"Es nekaunos evaņģēlija: tas ir Dieva spēks pestīšanai ikvienam, kas tic, jūdam vispirms un arī grieķim, jo tajā Dieva taisnība atklājas no ticības uz ticību, kā ir rakstīts: taisnais no ticības dzīvos." (Rom. 1:16, 17) Ko Rom. 1:16, 17 pasaka? Kā tu esi piedzīvojis apsolījumus un cerību, kas šajos pantos lasām? _____

Šajos pantos ir vairāki atslēgvārdi:

1. Evaņģēlijs. Šis vārds ir tulkojums no grieķu valodas vārda, kas burtiski nozīmē "laba vēsts" vai "laba ziņa". Atsevišķi šis vārds varētu attiekties uz jebkuru labu vēsti, bet šajos pantos kopā ar vārdu "Kristus" tas nozīmē "labā vēsts par Mesiju" ("Kristus" ir tas pats, kas "Mesija" grieķu valodā). Labā vēsts ir tāda, ka Mesija ir atnācis un cilvēki var tikt glābti, ticot Viņam. Cilvēks var atrast glābšanu vienīgi Jēzū un Viņa pilnīgajā taisnībā – nevis mūsos pašos vai pat Dieva likumā.

2. Taisnība. Šis vārds attiecas uz īpašību "taisns" Dieva priekšā. Vēstulē romiešiem ir attīstīta specifiska šī vārda nozīme, kas mums ir jāizceļ, turpinot grāmatas pētījumu. Ir jānorāda, ka Rom. 1:17 šis vārds ir frāzē "Dieva taisnība". Tā ir taisnība, kas nāk no Dieva, taisnība, ko ir nodrošinājis pats Dievs. Kā mēs redzēsim, šī ir vienīgā taisnība, kas ir pietiekami laba, lai dotu mums mūžīgās dzīvības apsolījumu.

3. Ticība. Grieķu valodā vārdi, kas ir tulkoti kā "ticēt" un "ticība" šajos pantos un šī paša vārda lietvārda forma: "pisteuo" (ticēt), "pistis" (ticība). Ticības nozīme, kā tā attiecas uz glābšanu, tiks attīstīta, lasot tālāk Vēstuli romiešiem.

Vai tu kādreiz cīnies ar pašpārliecību? Un vai tev pienāk tādi brīži, kad tu patiešām šaubies, vai esi vai neesi glābts un vai tu vispār vari tikt glābts? Kas rada šīs bailes? Uz ko tās ir balstītas? Vai tās ir balstītas realitātē? Tas ir, vai ir iespējams, ka tavs dzīvesveids noliedz tavu ticības apliecību? Ja jā, kas tev jāmaina, lai tev piederētu tie apsolījumi, kas tev ir Jēzū? _____

Visi ir grēkojuši

Izlasi Rom. 3:23. Kāpēc mums kā kristiešiem ir tik viegli ticēt šai vēstij? Kas varētu likt dažiem cilvēkiem apšaubīt šī panta patiesumu? _____

Pārsteidzoši, ka daži cilvēki mēģina apgāzt domu par cilvēka grēcīgumu, apgalvojot, ka cilvēks pamatā ir labs. Tomēr problēma rodas no izpratnes trūkuma par to, kas ir patiess labums. Cilvēki var salīdzināt sevi ar citiem un justies labi attiecībā uz sevi. Galu galā mēs vienmēr varam atrast kādu, kas ir sliktāks par mums, ar ko sevi salīdzināt. Bet tas nepadara mūs labus. Ja mēs salīdzinām sevi ar Dievu un Viņa svētumu un taisnību, neviens no mums nenonāktu ne pie kā cita kā milzīga riebuma sajūtas un pretīguma pret sevi.

Rom. 3:23 arī runā par "Dieva godu". Frāze ir skaidrota dažādos veidos. Varbūt visvienkāršākais skaidrojums ir piešķirt tai to nozīmi, kāda tai ir 1. Kor. 11:7: "Viņš [cilvēks] ir Dieva attēls un gods." Grieķu valodas vārds "godība" var tikt uzskatīts kā ekvivalents vārdam "līdzība". Grēks ir sabojājis Dieva līdzību cilvēkos. Grēcīgi cilvēki nespēj atspoguļot Dieva godības attēlu.

Izlasi Rom. 3:10-18. Vai mūsdienās kaut kas ir mainījies? Kurš no šiem aprakstiem vislabāk apraksta tevi? Vai arī – kāds tu būtu, ja tavā dzīvē nebūtu Kristus? _____

Lai arī cik slikti mēs būtu, mūsu situācija nav bezcerīga. Pirmais solis ir tas, ka mēs atzīstam savu galējo grēcīgumu un arī savu bezpalīdzīgumu kaut ko darīt lietas labā. Radīt šādu pārliecību ir Svētā Gara darbs. Ja grēcinieks Viņam nepretojas, Gars vada grēcinieku pie paš aizsardzības un taisnošanās masku aizmešanas un nodošanās Kristum, lūdzot pēc Viņa žēlastības: "Dievs, esi man, grēciniekam, žēlīgs!" (Lūk. 18:13)

Kad bija pēdējā reize, kad tu tā kārtīgi un ar vēsu skatienu paskatījies uz sevi, saviem motīviem, saviem darbiem un jūtām? Tā varētu būt ļoti satraucoša pieredze, vai ne? Kāda ir tava vienīgā cerība? _____

Progress?

20. gs. sākumā cilvēki dzīvoja ar domu, ka cilvēce kļūst aizvien labāka, ka tikumība pieaug un ka zinātne un tehnoloģijas palīdzēs radīt paradīzi zemes virsū. Tika uzskatīts, ka cilvēki lielā mērā ir ceļā uz pilnību. Uzskatīja, ka ar pareizu audzināšanu un morālu treniņu cilvēki lielā mērā var uzlabot sevi un sabiedrību ap sevi. Tam visam vajadzēja sākties, kad mēs iesojām drosmīgajā jaunajā 20. gs. pasaulē.

Diemžēl tā nenotika. 20. gadsimts bija viens no visvairābīgākajiem un barbariskākajiem visā vēsturē, pateicoties lielā mērā zinātnes sasniegumiem (paradoksāli, vai ne?), kas darīja iespējamu nogalināt citus tādos apmēros, par ko visjaunākie cilvēki pagātnē varēja tikai sapņot.

Kur bija problēma?

Izlasi Rom. 1:22-32. Kādā veidā mēs redzam pirmajā gadsimtā aprakstīto atklājamies mūsdienās, 21. gadsimtā? _____

Mums ir vajadzīga ticība, lai ticētu daudziem ar kristietību saistītiem jautājumiem – starp tiem ir augšāmcelšanās no mirušajiem, Kristus otrā nākšana, jaunas debesis un jauna zeme. Bet kam ir vajadzīga ticība, lai ticētu cilvēces grēcīgajam stāvoklim? Mūsdienās mēs katrs izdzīvojam šī kritušā stāvokļa sekas.

Īpaši pievērsies Rom. 1:22, 23. Kā mēs šeit redzam atklājamies šo principu? Ko cilvēki mūsu gadsimtā pielūdz un padara par elkiem, atmetot Dievu? Kā viņi ir apmulžoti, to darot? Līdzdali savu atbildi Bībeles izpētes grupā. _____

Kas kopīgs jūdiem un pagāniem

Rom. 1. nodaļā Pāvils īpaši runāja par pagānu grēkiem – pagāniem, kas jau sen bija zaudējuši no skata Dievu un tādējādi bija iegrimuši visdegradējošākajā rīcībā.

Tomēr viņš runā arī par savu tautu, par saviem tautiešiem. Neskatoties uz visām priekšrocībām, kas viņiem bija dotas (Rom. 3:1, 2), viņi arī bija grēcinieki, Dieva likuma notiesāti un ar vajadzību pēc Kristus glābjošās žēlastības. Šajā ziņā jūdi un pagāni ir vienādi grēcinieki, kas pārkāpuši Dieva likumu un kuriem vajadzīga dievišķa žēlastība, lai tiktu glābti.

Izlasi Rom. 2:1-3, 17-24. No kā Pāvils šeit brīdina? Kādu vēsti vajadzētu mums visiem, jūdām vai pagānam, ņemot no šī brīdinājuma? _____

“Pēc tam, kad apustulis bija parādījis, ka visi pagāni ir grēcinieki, viņš nu īpašā un vislīdzjūtīgākajā veidā parāda, ka arī jūdi dzīvo grēkā, visvairāk jau tāpēc, ka viņi paklausa likumam tikai ārēji, tas ir, saskaņā ar burtu, nevis ar garu.” (Mārtiņš Luters “Commentary on Romans”, 61. lpp.)

Ir tik viegli redzēt un norādīt uz citu cilvēku grēkiem. Cik bieži tomēr mēs esam vainīgi tajās pašās lietās, pat vēl ļaunākās? Problēma ir tā, ka mēs sliecamies būt akli pret sevi vai arī liekam sev justies labāk, redzot, cik slikti ir pārējie, salīdzinot ar mums.

Pāvils negrib neko no tā. Viņš brīdina savus tautiešus nebūt ātriem nosodīt pagānus, jo jūdi – pat būdami izredzētā tauta – arī ir grēcinieki. Dažos gadījumos viņi bija pat vēl vainīgāki nekā pagāni, ko viņi tik ātri nosodīja, jo kā jūdiem viņiem bija dota lielāka gaisma nekā pagāniem.

Pāvila galvenā doma visā šajā ir tāda, ka neviens no mums nav taisns, neviens no mums neatbilst dievišķajam standartam, neviens no mums nav piedzimis labs vai mantojis svētumu. Jūds vai pagāns, sieviete vai vīrietis, bagāts vai nabags, dievbijīgs vai Dieva noliedzējs – visi ir atzīti par nešķīstiem. Bez Dieva žēlastības, kāda tā atklāta evaņģēlijā, nevienam no mums nebūtu cerības.

Cik bieži tu, kaut arī tikai savā prātā, nosodi citus par tādām lietām, kurās pats esi vainīgs? Ņemot vērā, ko Pāvils šeit raksta, kā mēs varam mainīties? _____

Evaņģēlijs un nožēla

"Vai varbūt tu nicini viņa labestības, pacietības un lēnprātības bagātību, nesaprazdams, ka Dieva labestība tevi vada uz atgriešanos?" (Rom. 2:4) Kāda šeit ir vēsts mums attiecībā uz visu nožēlas jautājumu? _____

Mums jāievēro, ka Dieva labestība vada, nevis spiež grēciniekus nožēlot. Dievs neizmanto nekādus spaidus. Viņš ir bezgalīgi pacietīgs un cenšas visus cilvēkus vilkt pie sevis ar Savu mīlestību. Piespiedu nožēla iznīcinātu nožēlas nolūku. Ja Dievs spiestu nožēlot, vai tad visi nebūtu glābti, jo kāpēc tad lai Viņš dažus spiestu nožēlot, bet citus ne? Nožēlai ir jābūt no brīvas gribas, atsaucoties Svētā Gara pamudinājumiem mūsu dzīvē. Jā, nožēla ir dāvana no Dieva, bet mums ir jābūt gataviem un atvērtiem to saņemt. Tā ir izvēle, ko tikai mēs varam izdarīt savā labā.

Kas nāk pār tiem, kas pretojas Dieva mīlestībai, atsakās nožēlot un paliek nepaklausībā? Rom. 2:5-10. _____

Rom. 2:5-10 un bieži visā Vēstulē romiešiem Pāvils uzsver labo darbu lomu. Taisnošanu ticībā bez likuma darbiem nekad nevajadzētu skaidrot tā, ka labiem darbiem nebūtu nekādas lomas kristieša dzīvē. Piemēram, Rom. 2:7 ir rakstīts, ka glābšana nāk pie tiem, kas to meklē "neatlaidīgi ar labiem darbiem". Lai gan cilvēciskas pūles nevar atnest glābšanu, tā ir daļa no visas glābšanas pieredzes. Ir grūti noskatīties, kā cilvēks var lasīt Bībeli un nonākt pie domas, ka darbi vispār nav svarīgi. Patiesai nožēlai, kas nāk labprātīgi no sirds, vienmēr sekos apņemšanās uzvarēt un nolikt malā to, kas mums ir atkārtoti jānožēlo.

Cik bieži tu esi ar nožēlas attieksmi? Vai tas nāk no sirds, vai arī tu vienkārši centies nomazgāt savas vainas, nepilnības un grēkus? Ja otrais variants, kā tu vari mainīties? Kāpēc tev vajadzētu mainīties? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Tādējādi Bībeles terminoloģija parāda, ka grēks nav posts, kas cilvēkam ir uzkrītis negaidīti, bet tas ir aktīvas cilvēka attieksmes un izvēles rezultāts. Bez tam, grēks nav labā trūkums, bet tas nozīmē nespēt aizsniegt to, ko Dievs sagaida. Tas ir Jauns virziens, ko cilvēks ir labprātīgi izvēlējis. Tas nav vājums, par ko cilvēki nevar nest atbildību, jo cilvēks grēka attieksmē vai rīcībā brīvi izvēlas sacelšanās ceļu pret Dievu, Viņa likuma pārkāpumu, un viņam neizdodas sadzirdēt Dieva Vārdu. Grēks mēģina pārkāpt ierobežojumus, ko Dievs ir nolīcis. Īsāk sakot, grēks ir sacelšanās pret Dievu.” („The Handbook of Seventh-day Adventist Theology” (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000), 239. lpp.)

“Man rādīja šausmu pilnu ainu par pasaules stāvokli. Netikumība ir visapkārt. Izlaidība ir šī laikmeta īpašais grēks. Nekad iepriekš Jaunums nav cēlis savu izkropļoto galvu ar tādu drosmi kā tagad. Cilvēki šķiet paralizēti, un tie, kas mīl tikumu un patiesu labestību, ir gandrīz zaudējuši drosmi tā pārdrošības, spēka un izplatības dēļ. Visur valdošā nekrietnība ir izplatīta ne tikai starp neticīgajiem un zobgaļiem. Kaut tas tā būtu, bet tas tā nav. Vainojami daudzi vīrieši un sievietes, kas apliecina Kristus reliģiju. Daži, kas apliecina, ka gaida Viņa nākšanu, nav vairāk sagatavoti šim notikumam kā pats sātans. Viņi nav šķīstījuši sevi no samaitātības. Viņi ir tik ilgi kalpojuši savām iekārēm, ka viņu domām ir dabiski būt nešķīstām un iztēlei samaitātai.” (E. Vaita “Liecības draudzei” 2. sēj., 346. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādu atbildi to dod tiem, kas, neskatoties uz visu, kas notiek, apgalvo, ka cilvēce kļūst labāka? Kādi ir viņu argumenti un kā tu reaģē uz tiem?

2. Aplūko E. Vaitas citātu piektdienas pētījumā. Ja ieraugi sevi tajā, kāda ir atbilde? Kāpēc ir svarīgi nepadoties izmisumam, bet turpināt balstīties uz Dieva apsolījumiem – pirmkārt, uz piedošanas apsolījumu, otrkārt, šķīstīšanu? Kurš ir tas, kas grib, lai tu beidzot pateiktu: “Tam nav nekādas jēgas. Es esmu pārāk sabojāts. Es nevaru tikt glābts, tāpēc tikpat labi varu padoties”? Vai nu tu klausies ienaidniekā vai Jēzū, kas mums saka: “Arī es tevi nenotiesāju; ej un no šī brīža vairs negrēko!” Jāņa 8:11.

3. Kāpēc ir tik svarīgi mums kā kristiešiem saprast cilvēka grēcīguma un izvirtības pamatus? Kas var notikt, ja mēs zaudējam no skata šo skumjo, bet patieso realitāti? Kādos maldos mūs var ievest nepareiza izpratne par mūsu patieso stāvokli?

4. Padomā par daudzajiem protestantiem, kas izvēlējas drīzāk mirt nekā atstāt ticību. Cik stipriem mums ir jābūt ticībā? Vai pietiekami stipriem, lai mirtu tās dēļ?